

POSTANOWIENIE

15 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 15 kwietnia 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. B.
przeciwko A. N.
o zapłatę,
oraz z powództwa wzajemnego
powództwa A. N.
przeciwko A. B.
na skutek skargi kasacyjnej A. N.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z 3 lipca 2024 r., I ACa 494/23,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia pozwanej do dnia zapłaty

UZASADNIENIE

Pozwana A. N. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 3 lipca 2024 r., wydanego w sprawie z powództwa A. B. o zapłatę.

Pozwana uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem w sprawie następującego zagadnienia prawnego: *Czy Sąd orzekający w sprawie związany jest decyzją Prezesa Sądu Okręgowego*

(występującego jako organ władzy publicznej w ramach kompetencji wynikających z odrębnych przepisów prawa), wydawaną w rozumieniu art.104 § 1 i § 2 k.p.a., o wpisaniu osoby powołanej w trybie art. 157 §1 i §2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. prawo o ustroju sądów powszechnych w zw. z § 1 pkt 1 i § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie biegłych sądowych na listę ustanowioną przy Sądzie Okręgowym, w tym związany jest określoną w tej decyzji gałęzią nauki (określeniem właściwej specjalizacji), z zakresu której osoba wpisana na tę listę posiada wiedzę specjalną i jest uprawniona do przedstawiania fachowej opinii o okolicznościach mających znaczenie dla wyniku sprawy sądowej, a których wyjaśnienie wymaga specjalistycznej wiedzy - czy też sąd uprawniony jest do następczej kontroli kwalifikacji (kompetencji) osoby wpisanej jako biegły i może odmówić mocy dowodowej opinii sporządzonej przez powołanego przez siebie biegłego z samego tylko faktu nieposiadania przez tego biegłego wymaganych kwalifikacji (których posiadanie potwierdził decyzją Prezes Sadu Okręgowego)?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał już, że zagadnienie prawne musi opisywać problem nowy, nierozwiązany dotychczas w orzecznictwie, a którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, nie może mieć charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia. Przedstawiony problem powinien być bowiem zagadnieniem wyłącznie prawnym, nie zaś faktycznym (zob. np. postanowienia SN z 29 maja 2024 r., I CSK 1972/23; z 28 maja 2024 r., I CSK 3902/23; z 22 maja 2024 r., I CSK 3877/23; z 21 marca 2024 r., I CSK 1797/23; z 13 marca 2024 r., I CSK 3806/23; z 25 stycznia 2024 r., I CSK 110/23; z 11 stycznia 2024 r., I CSK 3937/23).

Dowód z opinii biegłego podlega co do zasady ocenie sądu, tak jak każdy inny dowód, stosownie do reguł określonych w art. 233 § 1 k.p.c. Zadaniem sądu jest ocena logicznej spójności wyводу przedstawionego przez biegłego oraz jego

funkcji przekonującej. Ustalenia stanu faktycznego sprawy podejmowane są na podstawie całokształtu przeprowadzonych w niej dowodów. Jeśli w ocenie sądu przedstawiona opinia zawiera braki, jest nieprzekonująca lub budzi wątpliwości, sąd może powołać kolejnego biegłego i oprzeć się jego ocenie faktów wymagających wiadomości specjalnych. Podczas oceny opinii sąd może weryfikować doświadczenie zawodowe oraz poziom wiedzy i kompetencji biegłego według reguł z art. 233 k.p.c. O tym, czy poziom doświadczenia i rodzaj specjalizacji biegłego jest wystarczający, powinny decydować konkretne okoliczności danej sprawy (zob. np. wyrok SN z 4 grudnia 2024 r., II CSKP 1923/22; postanowienia SN z 20 sierpnia 2024 r., I CSK 3237/23 oraz z 20 lipca 2023 r., I CSK 3715/22).

Skarżąca nie przedstawiła zatem nierozstrzygniętego jeszcze w orzecznictwie problemu prawnego, co jest wymaganiem koniecznym do stwierdzenia, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne.

Dlatego Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Mariusz Załucki

[SOP]

[r.g.]